

SZÁLINGER BALÁZS

Bibó

1.

A félelem hínárjával fejünkön
Pózolunk egy messze benyúló stégen,
Nem halászunk, nem hajózunk, nem úszunk.

Kisállami nyomorúság: ha úsznunk
Kellett, lovat adtak alánk, s ha lóra
Kaptunk, elbotlott egy pocsolya szélén;

Most egy tengerszerű pocsolya stégjén
Ünnepeljük, hogy bár nem megy az úszás:
Mindig van ötletünk, hogy ki miatt nem.

2.

Ezt az országot kellett megszeretnem.

3.

Ezt az országot kellett megszeretnem:
Prédikátori attitűd; fellépés
Közellenségek Hetén számlatömbbel;

Zsonglőrködés érdeklél és közönnyel,
Mindig úgy, hogy új legyen a mutatvány;
Lábjegyzetelt vélemények világa

Program szerint eresztve-visszarántva;
Válasz helyett a kérdés tompítása;
Kihagyhatatlanok Klubja előtti

Kuncsorgás az ingyenjegyért, belőni
Valami társaságot, amihez csapódom,
Bárkit, aki bevisz, s színpadra lökhet,

Ha nincs saját teljesítmény vagy ötlet.

4.

Azt hiszem, hogy ez itt messzemenőig,
Minden sejtjével, minden oldalával,
Ellenzői és barátai összes
Ismerősével, telekszomszédjával
Megérett arra, hogy egy átlövésből
Rúgjanak neki egy egyszerű kérdést,
Amitől mi, hínárral pózolók
Kapaszkodni kényszerülünk a stégen.

S tessék-lássék máris tisztázni kezdjük,
Mít is értünk egyszerűségein!

5.

Nem elmenni, azt hiszem, egyszerű.

6.

Nem nyávogni, mért maradtál – ez is.

7.

Fogalmazni valami szart, amit
Eleve a kútba fogalmazol
(Szinte hallod, hogy már a harmadik
Mondata a vízbe lóg), egyszerű.

Parlamentben ülni, az éjszakás
Portástól kérni egy kávé, igen,
Ez egyszerű. Megkérdezni, mi lesz
Majd, ha megbukik a köztársaság,
Megvárni, amit mond, sokat tanulni
Abból, amit mond, úgy is, hogy világos:
Fogalma sem lehet arról, amit mond:
Mindez olyan egyszerű, mint a tankok.

Megvárni, míg leparkolnak alád.
Hallgatózni: röhögcsélnek a tisztok.
Ujjaiddal dobolni, míg lépcsőznek.
Átolvasni még egyszer a papírt:
Ezek itt rémesen egyszerű dolgok.

A *nyelvükön* kínálni hellyel őket,
Nem rázkódni meg, hogy felszabadítók –
Így hívják magukat; foglaljanak helyet,
Halkan mondani, ez is egyszerű.

Ezerszer körbezárt, minden barátod
Által otthagyt, középen hagyott,
Fegyvertelenül és feltétlenül
Jóhiszemű emberként felmutatni
Azt a papírt, amely műved neked,
És kibökní vele a szemüket,
Én azt hiszem, ez a legegyszerűbb.

8.

Mindez olyan egyszerű: szinte kérdés.
Olyan szépen tették fel: szinte válasz.
Bármikor a köztársaság a kérdés,
Ha válasz kell: hát a köztársaság az,
Oly egyszerű, lallala-lallalaa.

9.

Az a portás rég hazament és meghalt,
Dédunokája krisztusi korú.
Nem tudja, hogy mi az a háború,
Nem kér semmit a mások sikeréből,
Kudarcukat viszont sajátjának érzi.

És most ugrik egy nagy fejest a stégről.